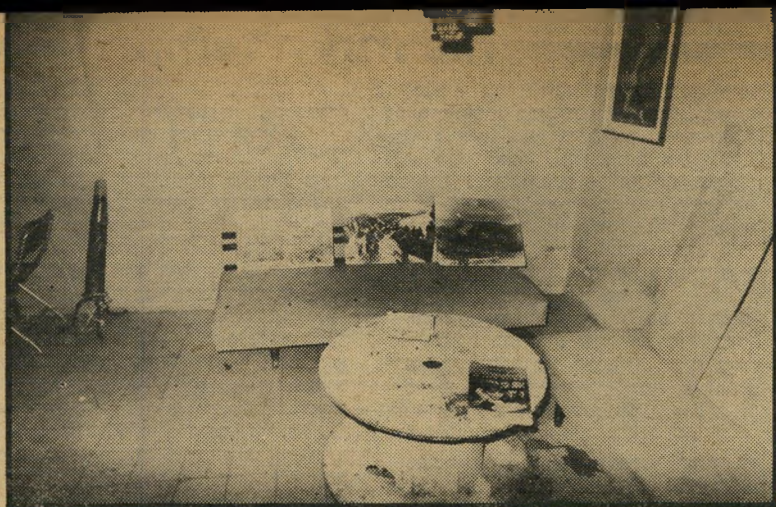

הקרב על המייסמך הסודי

הדירה כנבעתיים
חניין באה הידיעה?

אמת היא שפעם, בוועדה, אמרתי עליו שהוא טמבל, אבל זה לא נקרא 'ידידות'. ישנן כמה נקודות תמוהות בהתנהגותו של גורודיש. השאלה הראשונה היא, מדוע שכר גורודיש את הדירה, ומדוע השאיר בה מיסמכים וכלי-נשק בצורה הגורדו? בזילזול משוער. את הדירה שכר גורודיש מגיזה פונסקה. בעלה של ניצה, דני פונסקה, ושותף באפריקה כאחד מעובדי דני של גורודיש. לדברי גורודיש הוא התכוון לעבוד בדירה על הספר שלו, ולכן ריכז בה כל-כך הרבה מיסמכים. השאלה החשובה מכל נוגעת לסידורי הביטחון שבדירה. מיסמכים סודיים לאלי-פים התגלגלו בה מבלי שהיתה נעולה כהלכה. על כספת אין בכלל מה לדבר. גורודיש טוען כי העובדה שהדירה אינה מושכת תשומת-לב עונה על דרישת הביטחון יותר מכל אמצעי-עזר. בכלל, 'זו לא הדירה הראשונה שלי שבה שמתי מיסמכים', מסביר גורודיש. 'היתה לי קודם דירה אחרת, שגם בה לא שמתי כספת ולא

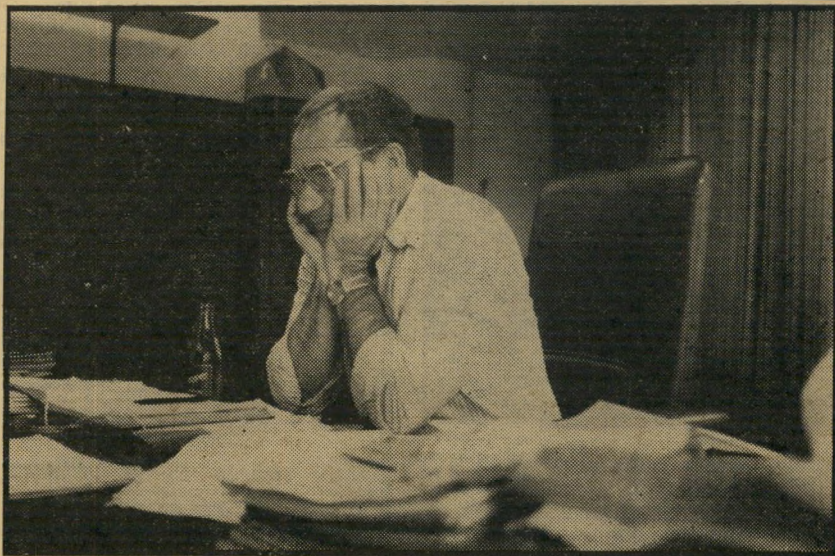
דובריו טענו כי אחד השכנים בגיבעתיים ראה כמה כדורים על הריצפה, ליד הדירה, והודיע על כך לחבר שלו, קצין מיש' טרה בכיר. לכן נשלח כוח הפשיטה. לעיי תונאים מסויימים בודע כי השכן טילפן, אם אומנם טילפן, לחיפזק דגון ממיש' טרה יפו. גם אם נכונה אחת מגירסותיה של המיטרה, בווחאי שאין זו הגירסה האחרונה. הנשק והמיסמכים הובאו לדירת גורודיש ושבגיבעתיים שלושה חודשים קודם לכן. אם היו כדורים על הריצפה, הרי שהיו שם לפני שלושה חודשים, ולא בזמן האחרון.

ואולם כפי הנראה צדק טיומקין, כשטען שלא ידע דבר על הפשיטה שבוצעה.

גורודיש טען כי קצין-הקיסור של מהוז תל-

משעות הערב, ולא בשעות הבוקר של יום פרוץ המלחמה. המייסמך שהיה בידי גורודיש הוא סטנוגרמה משיבת מטכ"ל ישוערכה ב-6 באוקטובר 1973. השתתפו בה שריתביי טחון, הרמטכ"ל ראש אג"ם ומפקדי חילות האוויר והים. גורודיש לא נכח בה. באותה ישיבה נאמר בדיוק, על פי הסטנוגרמה, כי על גורודיש לפרוש את כוחותיו בסדר של שליש מלפנים ושני-שלישים מאחור. לגבי מועד הפרישה היתה שם הוראה של

קצין המיטרה הורה לגורודיש לבוא איתו אל מטה המיטרה ברחוב ד"ר זנוגוף ובתל-אביב. האלוף התבקש לנסוע במיטרה המיטרתית, אך סירב. לשניה נדמה היה שתפרוץ תיגרה בין האלוף לבין השוטרים, אולם השוטרים הסכימו לוותר. גורודיש הזמין מנחת יוסע בה בלויית אחד-הבלשים אל המטה. ישם הוא התקבל על-ידי רביפקד בלומגן

שוכר גורודיש
מי חתנכל לו?

שריתביטחון. כי הפרישה צריכה להתבצע בשעה 17.15.

להשתין יחדיו

אהרי שהשוטרים סיימו את איסוף המיסמכים וכלי-הנשק בביתו, חזר עימם גורודיש למטה המיטרה. היתה לו בקשה אחת מקציני-המיטרה: לשמור שחבר הדיפוש לא יגיע לעיתונות. 'יש לי עסקים במדינה רגישה ביותר באפריקה', הסביר, 'והתפירסם יכול להמיט הרס על העסקים שלי ולהוריד לטמיון מיליונים רבים'. ו' אומנם, קציני-המיטרה התביטו לו כי פרשת-החיפוש לא תודלף.

הפרשה היתה אחד המיקרים הנדירים שלא נודעו לכתבי-המיטרה הנוריים של העיתונות היומית. אולם העיתונאי אריה אבנרי מידעיות אחרונות הגיח את הידיעה על שולחן המערכת שלו כבר למחרת היום. אבנרי אינו כתב לענייני מיטרה, ומקור רותני הם בדרך כלל פוליטיים. זאת ידע כל מי שמתמצא בענייני העיתונות הישראליה, וזאת ידע גם גורודיש. אחר-כך החל מחול התגובות של המיטרה. ניצב משה טיומקין, מפקד מהוז תל-אביב ושל המיטרה, הממונה הישיר על היחידה המרכזית, טען כי לא ידע דבר על החיפוש ולא ידע כי הדירה שייכת לגורודיש. לאחר בדיקה סיפר טיומקין, כי למיטרה הגיע מידע מודיעיני שיש בדירה מסתור-נשק, מבלי שהיה יודע שהדירה היא של גורודיש. למחרת נסוג טיומקין גם מגירסה זו.

פלד, שיחקר אותו ושעה ארוכה וגבה ממנו עדות.

במהלך החקירה נכנס אחד מקציני היחידה המרכזית ואמר לבלומגן, בכו כחות גורודיש: 'קבלתי הוראה לעצור אותו' בלומגן פלד השיב לקצין: 'מה פית' אום? אני לא עוצר אותו'. תשובתו של הקצין, שלבש בגדים אזרחיים, היתה: 'אני קיבלתי הוראה, מילאתי והתמתי על צו. אני נותן לך את הצו ואתה תעשה מה שאתה רוצה'.

גורודיש לא נעצר. תחת זאת אמר לו בלומגן פלד: 'אנחנו נוסעים עכשיו אליך הביתה, לערוך גם שם חיפוש'. גורודיש התנגד, לדבריו, וטען שאין צורך בזה בביתו. 'אנחנו לא צריכים צו', השיב לו בלומגן פלד, 'הצו שיש לנו לגבי גיבעתיים, טוב גם לגבי הדירה שלך'.

מהו אותו מיסמך סודי — ואולי מיסמכים — שעליו ידעו קודם לכן אנשי היחידה המרכזית שאותו הם חיפשו? גורודיש סבור שהוא יודע. זהו המייסמך ה' מרכזי בכל מערכת-ההגנה שהוא בנה לעצמו, בגד הרוח של ועדת-אגרנט. זהו מיסמך להתקפתו על שני חברי-הוועדה — ראשי-הממשלה, ייגאל דיין, והרב-אלוף חיים לסקוב — ושל שר-החוץ, מי שריתביטחון במילחמת יום הכיפורים, דיין.

הטיחה בגורודיש שתי ת. האחת, שהוא פרש ב' זכויות, ועם פרוץ ה' הוחתם השאיר מאחור, פרש את כוחותיו לפנים ורק שליש

משכירה פונסקה
מה אמרו לה?

נעלתי אותו כמו מיבצר. עובדה — כאשר איש לא חושב, לא באים לגנוב'. גורודיש חשש מגניבת המיסמכים רק על-ידי אנשים המעוניינים בהם. הוא זכר היטב, כי בשנת 1973 הופרעה מלאכת המיון של מיסמכים השייכים לפיקוד-הדרום, שהיו בתוך כספת, בענף ההיסטוריה ב' מטכ"ל. האלמנטים, שניסו לחבל במיון, הצליחו להימלט מהמקום.

מקור מוסמך הכחיש גמרצות וחד-משמעית כאילו היה לשרות-הביטחון הכללי קשר כלשהו לפרשה. 'ראשי השב"כ קראו על השניין בעיתונים. לפני כן לא היה להם מושג על כל העניין'. אותו מקור רמז שאילו היה השב"כ מחליט לבצע פעולה מעין זו, הנוגעת ל' אלוף בצה"ל, היה בוודאי עושה זאת בצורה אלגנטית ושקטה יותר, ולא באי-מניח רעשנית וגסה כפי שיה בוצע. 'אני מניח שכל העניין בא מדרגים גמוכים של קציני גיימיטרה וסמלים', אמר המקור. את הגירסה הזאת אשר מקור מיטרתית בכיר, שמסר את התיאור הגב של התשי

אביב היה נוכח בעת שנערך החיפוש בדירה, מבלי שהודעה. החשד הראשון של גורודיש הופנה אל עבר סגן ראש-הממשלה, ייגאל דיין, ה' ממלא עתה את מקום ראש-הממשלה, ו' בתור שכזה הוא ממונה כעת גם על ה' שב"כ. לפני כמה שבועות תקף גורודיש בחריפות רבה את דיין הזומינו, כמי שהיה חבר בוועדת-אגרנט, לתבוע אותו לדין. דיין חשש לתבוע את גורודיש לדין, אך פנה אל היועץ המישפטי לממשלה, הפרו' פסור יצחק זמיר, וביקש כי המדינה תגיש תביעה נגד האלוף ובמילואים. דיין גם טען כי איננו יודע מה גורודיש רוצה ממנו: 'אנחנו ידידים ותיקים, אבל היה עלי למלא את חובתי, כחבר ועדת-אגרנט'.

גורודיש לועג לגירסה זו של דיין: 'נפגשנו פעמיים ושוחחנו כמה מילים. פעם אחת, כשטכנו יחד משדה דוב בתל-אביב למחניים. אני נסעתי לפיקוד צפון ודיין לתפירות הצור. בפעם השנייה נפ' גשנו כאשר שנינו הלכנו להשתין יחדיו, בהפסקה של ישיבה של ועדת-אגרנט. ה'